

Excursions senyalitzades

Aquest itinerari circular, curt i amè, ens permet observar tot un seguit de comunitats vegetals d’un gran interès biològic i paisatgístic, com ara l’alzinar amb roure que ocupa els llocs més humits i ombrívols del vessant de marina. Passada la font de l’Amigó, que dona nom a l’itinerari, ens enlairem al vessant de solell, on predominen les zones obertes formades per prats, brolles, màquies i garrigues amb restes de pinedes. Durant l’itinerari podem veure, a grans trets, la història geològica i els efectes que ha tingut l’acció humana en la configuració del paisatge.

De la bassa de Fregons al roure vell

A la rotonda de can Ruti, davant de l’aparcament, trobem el senyal d’inici de l’itinerari que ens porta cap al torrent de l’Amigó. A una cinquantena de metres trobem un corriol, a mà esquerra, que baixa fins a una bassa condicionada per a amfibis. Es tracta de la bassa de Fregons. **1**

Del roure vell a la font de l’Amigó

Tornem al camí principal cap al torrent de l’Amigó. Abans de passar el pont que el creua, agafem un corriol a mà dreta, on observarem, a la banda de solell, una pineda amb un mosaic de brolles, mentre que les màquies predominen al vessant d’obaga. Continuant el camí, ens endinsem al bosc, i aviat notem l’ambient ombrívol i la frescor. A les vores del torrent i enfilant-se pel vessant nord, trobem clapes cada vegada més extenses de màquies i alzinar amb roure, bosc dominant abans de l’incendi de 1994, que, de mica en mica, va recuperant la seva esplendor. Abans d’arribar a la font de l’Amigó, podem gaudir de la presència d’un vell i magnífic roure **2**, a la vora del camí, observador silencios de la història de la serra.

De la font de l’Amigó al safareig de vinya

Seguint el camí, de seguida arribem a la font de l’Amigó **3**, un bon punt per esmorzar o fer una parada. La font manté un cabal continu d’aigua tot l’any. Per potenciar la reproducció d’amfibis, s’ha habilitat una petita bassa tapada amb una reixa on s’acumula l’aigua, fet que afavoreix el desenvolupament de la fase aquàtica d’aquests animals. Des de la font agafem el corriol de la dreta i ens enfilem suaument cap al vessant de solell. Ara la vegetació dominant és la brolla d’albada amb garric, que en les parts més rocoses i en les més enlairades es converteix en garrigues o coscollars. Cap al juny, en els coscolls es pot veure el vol d’una petita papallona molt abundant, la marroneta de l’alzina, les erugues de la qual s’alimenten de fulles de garric. El camí voreja alguns torrents que, com que són més humits i de sòls més profunds, acullen una vegetació més onerosa.

Del safareig al punt d’inici passant pel turó d’en Seriol

Després de mitja hora de passejada arribem a un safareig de vinya **4** on el corriol es transforma en una pista forestal.

A uns metres del safareig hi ha un corriol a la dreta que en una curta pujada ens porta fins al turó d’en Seriol **5**, des d’on gaudirem d’una magnífica panoràmica de la serralada de Marina, la plana de Badalona, el delta del Besòs i el pla de Barcelona.

En primer lloc veiem la zona de can Ruti. Als costats de llevant i de ponent de l’hospital, les valls de Pomar i Canyet. En direcció a l’est i cap al nord s’estén la carena que formen el turó de l’Home, el de Fra Rafel i el del Mig Amic; el coll de la Jeia d’en Pujol i la llarga carena de la muntanya de l’Amigó que culmina al turó de la Coscollada o de l’Amigó, on hi ha situada una torre de vigilància per a la prevenció d’incendis forestals.

Mentre intentem esbrinar els punts de referència del paisatge, al nostre voltant voletegen algunes de les papallones més grosses i boniques de Catalunya, com ara la papallona de l’arboç, la papallona rei o la papallona zeburada. Els mascles d’aquestes espècies es concentren durant hores en els punts alts esperant la presència d’alguna femella.

Tornant al camí principal, a pocs metres trobarem una desviació opcional que ens porta a la font del Goig.

Des del turó d’en Seriol, tot seguint la pista forestal, descendim fins al punt d’inici. Hi ha una variant que allarga el recorregut uns 500 metres i que passa per la font del Goig o de can Ruti.

La bassa de Fregons **1**

Tot i que molts amfibis en edat adulta són majoritàriament terrestres, el seu cicle larvari es desenvolupa en punts d’aigua dolça. En els darrers anys han estat moltes les poblacions d’amfibis que han desaparegut per l’alteració d’aquests punts d’aigua on s’han de desenvolupar les larves. La creació i el manteniment de punts d’aigua els pot afavorir. Al torrent de l’Amigó hi ha algunes espècies d’amfibis d’un gran interès, com ara les salamandres —amfibi robust de moviments lents que es reproduïx entre octubre i gener en mines d’aigua, fonts i torrents— o el tòtil —gripau petit d’aspecte rabassut que es reproduïx entre febrer i octubre en basses i fonts, i té la particularitat que el mascle porta els ous a l’esquena fins al moment de l’eclosió. Donada la fragilitat de la pell dels amfibis i l’increment de noves malalties —anomenades emergents— que els afecten i els poden dur a l’extinció, és totalment desaconsellable la seva manipulació.

El torrent **2**

© Fernando Carceller

© Fernando Carceller

La vegetació predominant és un estrat arbori presidit per l’alzina i el roure cerrioides, i un estrat arbustiu format per marfull, arç blanc, aladern i galzeran. Entre les lianes trobem heura, aritjol i lligabosc. A la zona central del torrent, on els sòls són més profunds i humits, s’observen alguns exemplars de pollancre i àlbers. La comunitat de ribera pròpia d’aquest torrent és l’omeda, on els exemplars joves d’om es veuen acompanyats pel roldor —arbust amb fruits de color negre molt tòxics— i el mill gruà —planta amb flors blaves que floreix a la primavera, de fruit blanc i molt semblant al mill (d’aquí ve el seu nom).

Pel que fa a la fauna, la gran quantitat de terra remoguda al llarg del torrent ens indica la presència de porc senglar. Un gran nombre d’espècies d’ocells troben refugi i aliment en aquests boscos. Entre d’altres, podem veure o escoltar la mallerenga blava i la mallerenga carbonera, o el picot verd i el picot garser gros, que aprofita els arbres morts per nidificar. A l’hivern és molt freqüent veure un nombre més gran de pit-roigs. Molts d’ells provenen de l’Europa central i venen a passar l’hivern en aquestes contrades més càlides i amb més disponibilitat d’aliment.

El safareig i les antigues vinyes **4**

Fins ben entrat el segle xx quasi tot el vessant de solell estava ocupat per vinyes. Queden nombrosos vestigis d’aquest conreu, com ara els murs de pedra seca que conformaven les terrasses on es plantaven les vinyes. I encara es veuen vinyes salvatges i parets de color verd turquesa, que són de les restes de basses utilitzades pel reg i la sulfatació. L’aigua de pluja es recollia per un regueró que menava a una cisterna. Actualment aquests punts d’aigua tenen un paper important en la conservació de la fauna.

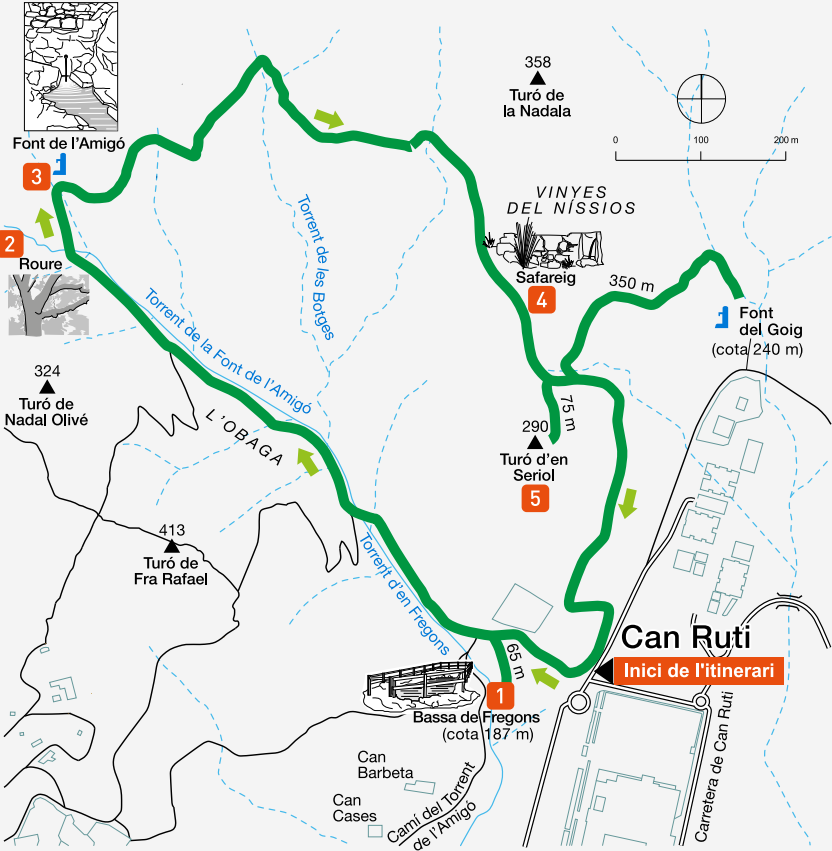
© Fernando Carceller

El solell de la serralada **5**

Als vessants de marina les brolles ofereixen un espectacle d’una gran bellesa cromàtica: els blancs de les flors de les estepes borreres i el rosa intens de l’estepa blanca. Però si hi ha un color que defineix com ningú els canvis cromàtics d’aquest paisatge és el groc. Al febrer comencen a tenyir-se de groc les màquies de gòdua catalana, i un mes després les argelagues negres, amb un groc més intens, donen color als vessants. A la primavera els vessants de solell esclaten amb un groc amb tonalitats una mica grisenques; són les denses poblacions de brolles d’albada, arrelades en sòls poc profunds. L’espantallops —arbust caducifoli rar a la zona— es pot veure en flor als voltants del turó d’en Seriol, al vessant obac. La ginesta, que floreix fins a ple estiu, apareix en prats secs, brolles i llocs molt alterats per l’home. Cap a la tardor i durant l’hivern, en brolles i matollars baixos, floreix la gatosa —arbust densament espinós.

© Fernando Carceller

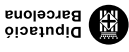
Diputació de Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals #DibaOberta

Espais Naturals i Medi Ambient
Gerència de Serveis d'Espais Naturals
Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona
Tel. 934 022 428
xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat

Àrea de Territori i Sostenibilitat
Diputació de Barcelona

Parcs de Catalunya
Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona
Parc del Castell de Montsesquiú, Espai Natural de les Guilleries-Savassona, Parc Natural de Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Ollerdola i Parc del Foix.

* Rutes circulars que tornen al punt d'inici
Fulllet disponible

SL-C 95. De Tiana al turó de Galzeran*

SL-C 150. De la Conreria al turó de les Maleses*

SL-C 149. De Sant Pere de Reixac al turó de les Maleses*

SL-C 148. La font del Tort*

SL-C 147. De la font de l'Alzina al Puig Castellar*

SL-C 146. De la font de l'Alba a la Conreria

SL-C 145. La vall de Montalegre*

SL-C 144. La vall de Sant Jeroni de la Murtra*

SL-C 143. Al voltant de Sant Pere de Reixac*

SL-C 142. El torrent de l'Amigó*

SL-C 141. De Torribera a Puig Castellar*

SL-C 140. La vall de Pomar*

SL-C 96. El Rocar*

Itinerari pedagògic del torrent de les Bruixes a Torribera*

GR 92. Sender del Mediterrani. De Tiana a Montcada i Reixac

Itineraris senyalitzats al Parc de la Serralada de Marina

Característiques i recomanacions

Distància: 2,255 km

Desnivell: 100 m

Durada: 1 h 15 min

Dificultat: mitjana

Senyalització: línia blanca sobre verd, SL-C 142

Recomanacions:

- Porteu calçat adequat, gorra, aigua i prismàtics
- No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta
- Procureu no destorbar la fauna
- Respecteu l'activitat de les masies i explotacions agràries per on passeu

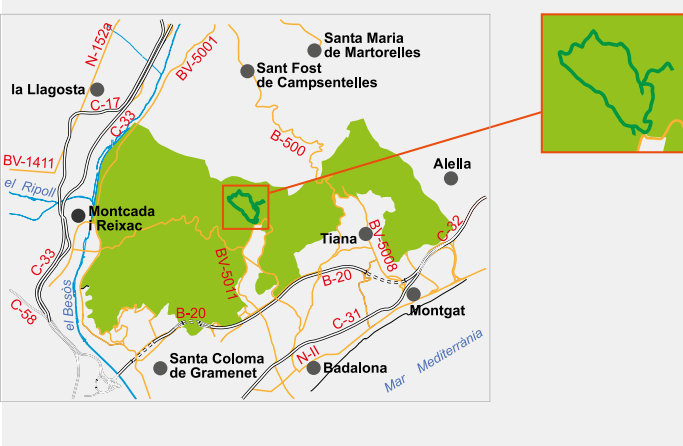
Parc de la Serralada de Marina

Un espai natural protegit, envoltat de civilització, en què el paisatge humà s'endinsa muntanya amunt entre ambients mediterranis

Malgrat la pressió humana, el parc conserva la fauna i la vegetació característiques. El lleure i l'educació formen la part més beneficiosa d'un espai que ha sabut compatibilitzar la natura amb el patrimoni històric a través dels anys.

Accés al punt d'inici

En cotxe

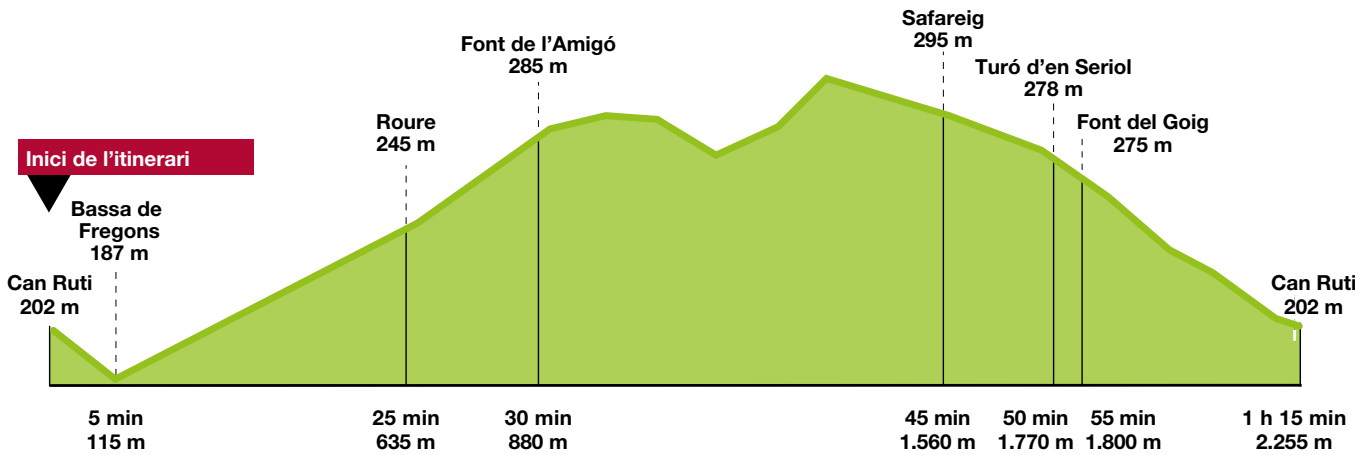
L'itinerari comença a la rotonda de can Ruti (Hospital Universitari Germans Trias i Pujol). S'hi arriba per l'autopista B-20, sortida 21, a Badalona. Des d'aquest punt s'agafa la carretera de Badalona a l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol. També s'hi pot accedir des de la Vallengana (BV-5011), que va de Badalona a Montcada.

En metro

Línea 1. Santa Coloma de Gramenet: enllaç amb bus B27.
Línea 1. Universitat. Ronda de Sant Pere: enllaç amb bus B24.
Línea 3. Vall d'Hebron: enllaç bus B19.
Línea 2. Pompeu Fabra: enllaç amb bus B26 i BD6.

En autobusos TUSGSAL

Consulteu llistat actualitzat a web <http://m.tusgsal.cat>

Al codi QR trobareu més informació sobre aquesta excursió

DADES PRINCIPALS

Any de constitució: 1996
Superfície protegida: 2.086 ha

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc de la Serralada de Marina
Ctra. B-500, km 6
08391 Tiana
Tel. 933 956 336
p.smarina@diba.cat

© Fernando Carceller

Gabinet de Premsa i Comunicació, barçes: Fernando Carceller, DL B 16472-2019, Paper procedent de fonts responsables amb el medi ambient